MERCATOR – BLAGOVNI CENTER

Dobro nagrajevanje za boljše poslovne rezultate

Pravo predstavo o tem, kako je videti največje grosistično skladišče v republiki dobiš šele po tem, ko dobre tričetrt ure hodiš med regali, na katerih so nakopičeni razni izdelki. V Mercator-Blagovnem centru jih je toliko, da jih morajo »obdelovati« z računalnikom, sicer bi delo kaj kmalu zastalo. 49.000 kvadratnih metrov pokritih površin, dnevni promet med devet in deset tisoč tonami, stalne zaloge okoli 14.000 izdelkov... Vse to je M-Blagovni center na Slovenčevi, pred katerim se vsak dan zamenja 300 kamionov, ki prevažajo razno blago in za katerega železničarji porinejo vagon, da ga iztovorijo – naravnost na skladiščne police.

Direktor Blagovnega centra **Rado Šintler** pravi, da so v SOZD Mercator-Kit, kamor sodi tudi njegova delovna organizacija, zaloge še vedno vse preveč razdrobljene, kar onemogoča njihovo hitrejše obračanje. To vpliva tudi na dohodek, saj trgovina na debelo lahko pri današnji ceni kapitala posluje ekonomično le, če zaloge »obrne« letno 18 do 20 krat. V njegovem kolektivu jim to uspeva. Temu primerni so tudi poslovni rezultati.

V prvih devetih mesecih so ustvarili 10,2 milijardi dinarjev celotnega prihodka (indeks 181), 589 milijonov dohodka (indeks 156), 428,8 milijonov čistega dohodka (indeks 203) in 145 milijonov akumulacije (indeks 227). Za poslovni sklad so izdvojili 121,5 milijona dinarjev (indeks 248).

Na prvi pogled so to zadovoljivi če ne celo odlični rezultati. Vendar pa tistemu, ki pozna razmere v trgovini povedo, da je to delovna organizacija, ki je poleg dobrega vodenja izkoristila vse notranje rezerve, od organizacijskih prijemov do storilnosti, da bi tako ne zašla v polje rdečih številk. Gre preprosto za to, da trgovinske organizacije v preteklosti niso ustvarile dovolj akumulacije, na kar so vplivali razni administrativni predpisi in so zato danes odvisne od dragih kreditov, ki jim vsem po vrsti močno načenjajo dohodek. Zato so tudi rezultati, ki jih prikazujejo v bilancah le navidezno ugodni.

Zanimiv je še podatek, da Mercator-Blagovni center kar v 70 odstotkih primerov nabavlja blago na osnovi samoupravnih sporazumov med proizvajalci in trgovino. Takih sporazumov imajo sklenjenih okoli 300. Razveseljivo je, da so dobavitelji začeli samoupravne sporazume tudi bolj spoštovati, kot so jih v preteklosti. Vzrok je preprost: ponudba je večja od povpraševanja in proizvodnja se že duši v nakopičenih zalogah. To ugotavljajo tudi v M-Blagovni centru, kjer prodajo vse več testenin, moke in cenejših proizvodov, medtem ko konditorsko blago, suho meso in alkoholne pijače ter sadni sokovi ostajajo na policah. So že predragi za večino kupcev!

Pogovarjali smo se tudi z namestnikom direktorja **Vasjo Butino**, ki poudarja, da so rezultati ki jih dosegajo, predvsem posledica boljše organizacije dela, zaostrene discipline in novega načina nagrajevanja.

»Časi so takšni, da realni osebni dohodki padajo, oziroma rastejo počasneje, kot si želimo. Zato je še težje izvajati nagrajevanje po delu. Kljub temu smo v našem kolektivu to poizkusili oziroma smo se temu želeli približati. Sredstva, ki nam ostajajo za delitev, skušamo razdeliti po prispevku posameznika oziroma skupine. Prej smo imeli vsi »osnove« in osebni dohodek je bil odvisen od ovrednotenja delovnega mesta. Sedaj smo ubrali drugačen pristop, ki kaže kljub vsem odporom, dobre rezultate.

Na žalost smo še zelo daleč od prave delitve po delu in rezultatih dela, saj je delitveno razmerje pri nas 1:3,2, kar ni v skladu z opredelitvami naše družbe. V M-Blagovnem centru pa kljub temu ocenjujemo, da je to razmerje v sedanjem trenutku, ko je že ogrožena socialna varnost delavcev, predvsem tistih z nižjimi OD, ki nimajo drugih virov zaslužka in so odvisni le od zaslužka v delovni organizaciji, realno. Zato razmerja ne povečujemo. Delavci so to sami opazili in neredko je slišati pripombo: »Če ima direktor 9 milijonov, jih jaz ne smem zahtevati šest.«

Uravnilovko pa smo skušali odpraviti z novim načinom ugotavljanja delovne uspešnosti. Pri nas lahko dobi uspešen delavec, naj bo to skladiščnik ali komercialist, še enkrat večji osebni dohodek od slabega delavca.

Ocenjujemo, da je s tem načinom nagrajevanja bila dobljena prva bitka proti nedelu in uravnilovki, ki iz tega izhaja. Menimo, da je to eden poglavitnih razlogov, da Mercator Blagovni center ni v takih težavah kot druge podobne grosistične organizacije,« pravi Vasja Butina.

A. DVORŠAK

VRTCI OBISKALI VOJAKE

Približno 800 otrok iz vseh štirih vzgojnovarstvenih organizacij za Bežigradom, ki obiskujejo oddelke priprave na šolo, je v mesecu novembru obiskalo in si ogledalo življenje v bežigrajski vojašnici Ljuba Šercerja. Kakšen živžav se je razlegal po klubskih prostorih vojašnice, ko so vojaki, mnogi tudi sami mladi očetje, razkazovali otrokom orožje, poljski telefon in druge zanimivosti! Otroci so si lahko ogledali »ta pravo« puško in pocukali za rokav »ta pravega« vojaka. Zadovoljne pa so bile tudi vzgojiteljice. Obiski v takšnih okoljih (nekateri otroci so že obiskali gasilce in knjižnico) so zelo poučni. Tovarišice so izrazile željo, da bi jim v prihodnje odprle svoja vrata tudi delovne organizacije ali na primer miličniki. Občinska Zveza prijateljev mladine, ki je organizirala tokratno prvo srečanje, bo s tovrstno prakso nadaljevala.

Foto: V. P.

PRIZNANJE ŠESTDESETLETNIKOMA

Odbor skupnosti borcev 1. slovenske brigade – II. grupe odredov NOV in POS, ki ima domicil tudi v naši občini, vsako leto podeli svojim borcem, ki so praznovali šestdesetletnico svojega življenja, priznanje in zlato značko enote. Letos je bilo trinajst jubilantov, ki so bili gostje blagovnega transportnega centra v Ljubljani. Glavni direktor te delovne organizacije Vlado Ziobko jim je zaželel še veliko uspehov in zdravja. Pozdravil jih je tudi predsednik občinske skupščine Moste-Polje. Generalpolkovnik, narodni heroj Janko Sekirnik-Simon pa jim je izročil priznanja. Iz naše občine sta dobila priznanje in zlato značko člana medvojnega aktiva OF bivšega rajona Ježica in nosilca partizanske spomenice 1941 Josip Draksler-Polhič in Savo Vizjak (na sliki).

Foto: DUŠAN REBOLJ

ELEKTROTEHNA

Štiri desetletja zvesta svojemu poslanstvu

Četrtega oktobra je minilo natanko štirideset let, odkar sta davnega leta 1945, takratni minister za industrijo in rudarstvo, Franc Leskošek-Luka in predsednik narodne vlade Slovenije Boris Kidrič, podpisala odlok, s katerim je bilo ustanovljeno elektrotehnično podjetje Elektrotehna. »Kupovati in razdeljevati elektrotehnični material, projektirati in montirati razne elektrotehnične naprave«, kot je bilo zapisano v ustanoviteljskem dokumentu, je še danes osnovna naloga sozda Elektrotehna.

Takrat, v letu 1945 še ni bilo mogoče v porušeni domovini govoriti o trgovini. Šele z začetki domače proizvodnje, je tudi Elektrotehna začela dobivati prve obrise prave trgovine. In od takrat do danes je Elektrotehni več ali manj uspelo dobiti pod svoj krov še proizvodnjo, uvoz z izvozom, interno banko, zastopništva in še kaj. Za cilj si je postavila uvajanje bolj kompleksnih ter višjih oblik trgovine kjer bo skozi inženiring ter consulting posredovala med velikimi proizvajalci in velikimi investitorji. Ob tem je potrebno brez dvoma podčrtati, da trgovina pri nas ni najbolj akumulativna veja gospodarjenja in zato so pogledi Elektrotehne že dalj časa uprti tja kjer se da več zaslužiti – v proizvodnjo, predvsem izvozno usmerjeno. Zato slejkoprej velja še dalje slogan: »Elektrotehna – več od trgovine«. Elektrotehna je v trgovini najmočnejša in to utegne še dolgo časa ostati.

SESTAVLJENA ORGANIZACIJA ZDRUŽENEGA DELA

Elektrotehna, kakršna je danes, je šla skozi nešteta razvojna obdobja. V njeni novejši zgodovini gre omeniti dve prelomnici; eno pozitivno ter eno zelo bolečo.

Dobro je bilo to, da sta se leta 1980 dve nekdanji konkurenčni trgovski organizaciji, nekdanja Jugotehnika ter tedanja Elektrotehna, združili v sestavljeno organizacijo združenega dela, ter tako zedinili sredstva, kadre, znanje in poslovne usmeritve. Slabo pa je bilo to, da je dve leti kasneje Elektrotehno zapustila DO Delta, ki je takrat ustvarjala zelo velik del akumulacije. No, pa tudi to bolečo preizkušnjo je Elektrotehna srečno prestala.

Kot rečeno, danes je Elektrotehna sestavljena organizacija združenega dela. V svojem sestavu ima štiri delovne organizacije – SET, Melodijo, Jugotehniko in Junel, pri čemer sta DO SET in DO Melodija enoviti delovni organizaciji, Jugotehnika ima dva tozda – Elgro in Blagovni promet, Junel pa tri tozde – Elex, Elzas in Elekop. Posli, ki so skupni za celotno sestavljeno organizacijo združenega dela Elektrotehna, se opravljajo v delovni skupnosti skupnih služb. Vsega je v Elektrotehni zaposlenih nekaj čez 1600 delavcev, ki so lansko leto ustvarili blizu 25 milijard dinarjev prihodka. Predmet poslovanja sozda je trgovina na debelo in drobno, zunanja trgovina, zastopanje tujih firm, finančno poslovanje in vse bolj proizvodnja ter inženiring in consulting kot najvišji obliki trgovanja in povezovanja proizvodnje s potrošniki. V vseh štiridesetih letih je bilo tudi nekaj kritičnih trenutkov, toda izguba v zgodovini Elektrotehne še ni bila zabeležena.

NAJBOLJŠA USMERITEV – IZVOZ IN LASTNA PROIZVODNJA

Na proslavi v počastitev štiridesete obletnice sozda, sta dva slavnostna govornika orisala zgodovino, ter nakazala bodoče usmeritve tako trgovine kot proizvodnje s posebnim poudarkom na vlogi Elektrotehne.

Predsednik kolektivnega poslovodnega odbora Ferdo Lužar je v svojem nagovoru podčrtal, da je takšnemu sozdu kot je Elektrotehna, potrebno jasnih in tehnološko najbolj zahtevnih usmeritev. Pri tem je imel v mislih predvsem večje sodelovanje z zamejstvom, razširitev poslovanja z deželami tretjega sveta in predvsem večji izvoz. Ob tem je poudaril, da brez dobro usposobljenih kadrov ne bo šlo, na kar bo Elektrotehna še posebej pazila.

Tudi drugi govornik na proslavi, Martin Mlinar, predsednik zbora združenega dela slovenske skupščine je naglasil, da bo trgovina morala slediti razvoju gospodarstva, se z njim bolj povezati in nakazal veliko pomembnost Elektrotehne v dosedanjem poslovanju na svojem področju, še posebej pa pri njenih prihodnjih usmeritvah.

Res je, Elektrotehna vneto išče sodelavce, proizvodne delovne organizacije, ki bi jih interesno ter dohodkovno povezala v sozd. Trenutno v proizvodnji sozd ni najmočnejši in to je šibka točka. Ima le DO Melodijo, tovarno glasbil, in nekaj malega proizvodnje. Roko na srce, pri iskanju proizvodnih partnerjev doslej Elektrotehna ni imela najbolj srečne roke, niti ne pretiranega uspeha, toda kot kaže, so se časi spremenili in na obzorju je nekaj prav zanimivih dogovorov.

Ob koncu je treba še pripomniti, da je združitev Jugotehnike in Elektrotehne pred štirimi leti dala sozdu neslutene razvojne možnosti in zagon, da pa vse te možnosti še zdaleč niso izkoriščene. Kljub začetnim težavam ob združitvi se je pokazalo, da je bila le-ta upravičena in vloga sozda kot povezovalca proizvodnje in trgovine zelo perspektivna ter obetajoča. Pa ne samo v prihodnosti; že sedanje številke govore temu v prid. Elektrotehna je lansko leto ustvarila blizu 25 milijard prihodka brez rdečih številk in tačas stoji trdno na nogah kot še nikoli. To je najlepše darilo za njen štirideseti rojstni dan.

TADEJ BRATOK

POSTAJA MILICE

Boris Celar novi komandir

Pred kratkim smo Bežigrajčani dobili novega komandirja postaje milice. Prejšnji, Milan Pagon, je namreč »slekel uniformo« in se zaposlil v združenem delu. Naš novi komandir je Boris Celar, ki je doslej bil namestnik komandirja postaje milice Bežigrad.

Komandir Celar je »dal skozi« vse faze razvoja miličnika. V Tacnu je pred enajstimi leti končal kadetsko šolo in nato štiri leta delal kot vodja varnostnega okoliša na oddelku milice v Šentvidu. V tisti čas sodi tudi eden izmed njegovih večjih »podvigov«. Sam sicer skromno pravi, da je šlo le za rutinsko opravljanje dolžnosti... Kakorkoli že, ujel je vlomilca, ki je nekemu obrtniku ukradel 660.000 dinarjev!

Leta 1978 se je vpisal na Višjo upravno šolo – oddelek organov za notranje zadeve, jo v rednem roku uspešno končal in se nato pridružil tovarišem za Bežigradom kot pomočnik komandirja postaje milice zadolžen za operativne zadeve. Po treh letih je napredoval na mesto namestnika in sedanje imenovanje je le logično nadaljevanje njegovi poti v organih za notranje zadeve.

Sam pravi, da je pet let, kolikor časa že deluje v naši občini relativno dolga doba, saj se je med tem časom na postaji izmenjalo že kar precej miličnikov, tako da je le še malo tistih, ki so bili tu že ob njegovem prihodu.

Kljub temu, da so po starosti miličniki naše postaje mlada ekipa, pa jim je v teh petih letih, zlasti v zadnjih dveh, uspelo rešiti številne primere in doseči vidne uspehe na področju zatiranja kriminalitete.

Kaže, da bodo z enakim elanom miličniki delovali tudi dalje, saj so prav tiste dni, ko sva se pogovarjala, prijeli vlomilsko skupino. Ravno vlomom morajo naši miličniki v zadnjem času nameniti precej pozornosti, ker so tovrstna kazniva dejanja dokaj pogosta.

Ko sva se pogovarjala o varnostnem položaju, sem zvedel, da bo letos, kot vse kaže, manj kaznivih dejanj kot jih je bilo v naši občini lani. Do sredine novembra so jih zabeležili 1.700.

Komandir Boris Celar tudi zagotavlja, da bo varnost občanov še naprej takšna, kot je bila doslej, čeprav postaja kadrovsko še ni izpopolnjena. To pa pomeni, da bomo lahko še naprej mirno, ob vsakem času hodili po naših ulicah, na katerih tudi doslej ni bilo težjih kaznivih dejanj oziroma ropov. Malce bolj delavni so le žeparji, zlasti na avtobusih in postajah mestnega prometa. A tu lahko največ naredimo občani sami, tako, da denarnice skrbno pazimo in jih ne nosimo na »vrhu« cekarja ali v plastičnih vrečkah.

Na vprašanje ali je rad komandir, je odgovoril, da je to mesto, ki pomeni predvsem

izredno veliko osebno odgovornost in stalno napetost.

»Odgovarjam za javno varnost pred Skupščino občine in Sekretariatom za notranje zadeve. To ni lahka naloga, zato je na tem mestu težko dolgo zdržati,« pravi tovariš Celar, ki ob delu nadaljuje študij na II. stopnji pravne fakultete in upa, da ga bo kmalu uspešno zaključil.

»Danes so že redki komandirji postaj, ki imajo le višjo izobrazbo. Nivo izobrazbe v organih za notranje zadeve je iz leta v leto višji in zelo težko boste našli miličnika, ki ne bi imel popolne srednje šole,« je pogovor zaključil novi komandir bežigrajske postaje milice.

Ob koncu me je prosil še, naj v njegovem imenu in imenu vseh miličnikov naše postaje zaželim preko Zbora občanov vsem občanom in delovnim ljudem srečno in uspešno ter varno novo leto.

ANDREJ DVORŠAK

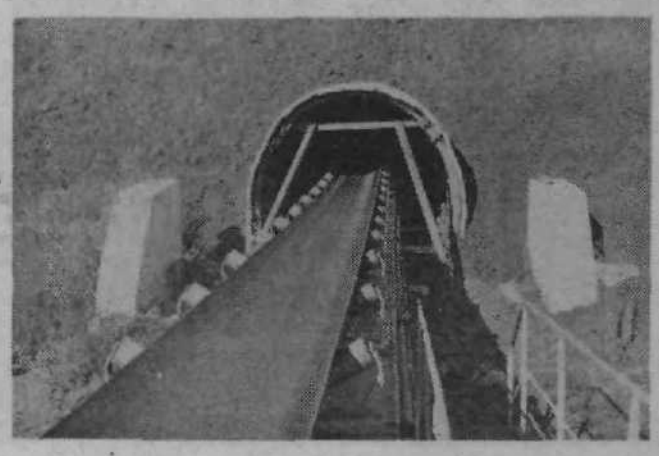

ZAŠČITA TRANSPORTERJA ZA VEČJO DEPONIJO

Geološki zavod Ljubljana je izdelal 60-metrski zaščitni rov za transportno gumijasto progo in s tem omogočil ljubljanski Toplarni, da poveča zaloge premoga od 40 do 50 tisoč ton, ki ga bodo lahko deponirali nad gumijastim transporterjem. Dosiravno so v Toplarni imeli dovolj premoga že na začetku ogrevalne sezone, so se za to investicijo, ki je vredna okoli 2 milijardi starih dinarjev, odločili na željo rudnikov ter z dodatnimi deponijami pripomogli k tekoči proizvodnji komercialnega in energetskega premoga.

H. Š. – foto: Vlado Habjan